

БІБЛІОТЕЧНИЙ ВЕЧІР

До Всеукраїнського дня бібліотек

Ведучі одягнені у вишиті сорочки. У залі панує святкова атмосфера.

Ведуча 1:

Сьогодні особливий день для тих,
Хто книгу любить, поріднився з нею,
Сьогодні свято – День бібліотек!
Хай осяває нас щасливою зорею!
І в час лихий, вік меркантильний
Ми, щоб свічадо думки не згасить,
Тепло і щедрість подаруєм Україні,
Не пожалкуємо своїх зусиль.
Вославимо ми, друзі, на віки
Провідників культури з книгою в руках,
Тих, хто невтомно в нашому житті
Стоїть сторожею добра в віках.

(О. Бобух)

Ведуча 2:

Указом Президента України від 14 травня 1998 року 30 вересня проголошено Всеукраїнським днем бібліотек. Це свято встановлено у зв'язку з великим внеском бібліотечних працівників України у розвиток освіти, науки і культури нашої держави та необхідністю подальшого підвищення ролі бібліотек у житті суспільства.

Ведуча 1:

Вже вересень відходить від причалу,
На крилах літо понесли лелеки.
А в нас сьогодні професійне свято,
У нас – працівників бібліотеки.

Ведуча 2:

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек. Цього дня християнський світ відзначає свято – Віри, Надії, Любові та їхньої матері Софії (з грецької Софія – знання, мудрість).

Ведуча 1:

Ми вітаємо бібліотекарів-іменинниць з Днем ангела і бажаємо їм віри, надії, любові і мудрості.

Ведуча 2:

Для мене книга – світло дня,
Для мене книга – зорі ночі...
Моя сім'я, моя рідня,
Мій розум, серце моє, очі...
Без книги я не проживу
Вже, як без вирію лелека...
Я і крізь вічність проживу
В отім святім – бібліотека...
В енциклопедіях знайду
Для вас усі найкращі гасла
І з ними у серця прийду,
Щоб свічка помислу не згасла.
Бо книга – то і світло дня,
Бо книга – то і зорі ночі...
Моя сім'я, моя рідня,
Мій розум, серце моє, очі...

(Петро Гоць)

Ведуча 1:

Професія бібліотекаря тісно пов'язана з книгою, адже книга – джерело мудрості і знань. Недарма ж так співпало, що День бібліотек і День іменин Віри, Надії, Любові, Софії припадає на один день.

Ведуча 2:

У нас на Україні є багато жінок, які мають ці імена. Жінок, чия доля тісно пов'язана з книгою.

Ведуча 1:

Ім'я Віри прославили поетеси Віра Артамонова, Віра Багірова, Віра Вовк, Віра Агаєва (співавтор «Історії української літератури ХХ століття») та багато інших.

Ведуча 2:

Ім'я Надії носять поетеси Надія Дичка, Надія Гуменюк, письменниця і перекладач Надія Суровцова, художниця і оформлювач книг Надія Лопухова...

Ведуча 1:

Ім'ям Любові названі поетеси Любов Забашта, Любов Голота, Любов Пономаренко, бібліотекознавець і бібліограф Любов Борисівна Хавкіна.

Ведуча 2:

Прекрасне ім'я «мудрості» – Софії – дано поетесам Софії Андрухович, Софії Майданській, Софії Кохмат (поетесі, прозаїку, режисеру), Софії Чорторійській (волинській княжні, яка започаткувала друкарню і сама перекладала з грецької мови на українську книги Святого Письма), Софії Русовій (громадській діячці і педагогу, освітній діячці, яка допомагала чоловікові Русову О. О. у підготовці видання «Кобзаря» у Празі.1876 року).

Ведуча 1:

Стародавні мудреці говорили: «Книга – це мудрість минулих поколінь».

Ведуча 2:

Таку мудрість приніс князь Ярослав, яку в народі прозвали Мудрим.

Ведуча 1:

Благослови, премудрий отче, слово, –
Не те чеснота, лиш би книги чтить,
А щоб од книг зерно добра й любові
В своїй душі посіяти й зростить.

Ведуча 2:

І просвітить добром серця людські.
Такий і князь наш мудрий Ярослав.
Не тільки сам жадає він Софії,
Немов олень істочника води,
Но нас усіх тим медом напував,
Що назбирав ще в роки молоді
Від мудрих книг, благословенних слів.
Не вдав би тілу своєму покою,
Доколі правди двері не відкрив...

(Уривок із драматичної поеми «Ярослав Мудрий» І. Кочерги.)

Ведуча 1:

Ярослав Мудрий заснував у 1037 р. першу бібліотеку у Київській Русі. Бібліотека Ярослава Мудрого знаходилася при Софіївському соборі у Києві. У соборі сиділи монахи, вони вручну переписували книги, виводили кожну букву, а великі букви оздоблювали орнаментом, політурки книг – коштовним каміням, золотом і сріблом. Такі книги коштували дуже дорого, а придбати їх могли заможні люди.

Ведуча 2:

Бібліотека Ярослава Мудрого налічувала понад 950 томів.

Ведуча 1:

Це теж скарбниця, що у ній складаєм
Не мій, не твій, а
Скарб усіх нас спільний,
Горіння, прямування, волю збірну
Збірноти, що в ній суджено нам жити,
Народну мудрість і натхнення квіти.
Це теж скарбниця, що у ній знаходим
По наших предках спадок віри й праці.
Це теж посол, що нас охоче вводить
У терези надбаня інших націй.

(Б.-І. Антонич «Книжка»).

Ведуча 2:

Відомо, що у світі перші бібліотеки з'явилися дуже рано – у VI ст. до н.е. у Стародавній Греції і Римі.

Ведуча 1:

Серед найдавніших і найбільших бібліотек світу називають Александрійську бібліотеку (III ст. до н.е., її фонд становив понад 500 тисяч сувоїв); бібліотеку в м. Пергамі (II ст. до н.е., 200 тисяч рукописів), Константинопольську (VIII ст. н.е., 120 тисяч рукописів), ін.

Ведуча 2:

«Духовні ліки», – говорить зроблений три тисячі років тому напис при вході в бібліотеку Рамзеса II. Народи Близького Сходу називали бібліотеки «храмами мудрості», «домами порад і настанов», «майстернями розуму».

Ведуча 1:

Великий римський мислитель Цицерон писав: «Заняття з книгами – юність живлять, старість звеселяють, щастя прикрашають, в нещасті дають сховище і розраду, вдома утішають, поза домом не заважають...».

Ведуча 2:

Відкрий мені свічадо своїх дум,
Відкрий свічадо мудрості своєї.
Я виросту – і мій глагол на глум
Підняти вже не зможуть фарисеї.
На ниві слова, на твоїй ріллі
Не для гордині піт проллю – то тління, –

А щоб себе на Божій знать землі
І Божим гідно зватися творінням.

Ведуча 1:

Не пожалій мені своїх щедрот –
Я їх примножу і роздам по світу
Коли ти є – у мене єсть народ –
Любов, Надія, Віра і Молитва.
Амінь!

(«Молитва до книги»)

Ведуча 2:

Народна мудрість говорить: «Одна книга тисячі людей навчає».

Ведуча 1:

І справді, побутує в народі легенда про книгу. А йдеться в ній про те, що було у батька три сини. Перед смертю він роздав кожному синові по книзі і сказав, щоб кожен з них розпорядився книгою на свій розсуд, а після того, щоб посадив на могилі батька по жолудю.

Ведуча 2:

Поховали батька... Старший син продав свою книгу і купив щось для господарства. Середущий син поставив свою книгу на видне місце. А менший пішов з книгою по людях, давав їм читати книгу, або ж сам її читав.

Ведуча 1:

Пройшов час. Жолудь старшого сина зігнив і пропав, середущого – дав кволий паросток, а із жолудя молодшого сина почав швидко рости гарний дуб.

Ведуча 2:

Минуло багато зим і весен, а мудре насіння знань із батьківської книги дало міцні паростки. Ті знання передавались із покоління в покоління, збагачувались новими.

Ведуча 1:

У легенді про книгу молодший син виступає у ролі бібліотекаря. Як писав Ю. Яковлев: «Бібліотекар – провідник, який допомагає книзі знайти дорогу до серця читача».

Ведуча 2:

Напружена тиша читального залу –
До вічності сталий пароль.
І в тиші отій кого ж нас не спіткало

Сплетіння і прагнення доль.
І розум, і розпач, надій і тривога,
І подвиг, і жарт,
І непростений гріх.

Ведуча 1:

І та незбагненна дорога до Бога,
Яка милосердно відкрита для всіх.
Ми служимо людям у світському храмі,
І совість століття пронизує нас.
А мудрість і правда розтоплять і камінь,
Все – людям, життю і ніщо про запас.

Ведуча 2:

Ось як висловлювались видатні люди про бібліотеки і професію бібліотекаря.

Ведуча 1:

«Ніде, як в бібліотеці, в цій живій і діяльній енциклопедії, всі ми знаходимо за допомогою бібліотекарів, як консультантів, відповіді на всі і всякі хвилюючі питання».

(Ф. Гладков «Слово про бібліотекаря»).

Ведуча 2:

«Кожен з нас може отримати в бібліотеці душевний спокій, втіху в печалі, моральне оновлення і щастя, якщо вміє «володіти тим дорогоцінним ключем, який відкриває таємничі двері цієї скарбниці».

(Леббок).

Ведуча 1:

Тут книги розумні спокійні живуть
У тихій величній світлиці.
А двері широкі відкриті ведуть
До знань золотої скарбниці...
Герої романів, легенд, повістей
У тиші говорять із нами.
В книжках – відкриття всіх великих людей.
Ведуть нас в незнане книжки,
Розрадіть, коли нам нелегко...

(С. Гребенников)

Ведуча 2: Книга – бібліотекар – читач – це нерозривний ланцюжок, який пов'язує ці три нероздільні слова. Не може існувати бібліотека без книги, а книга без читача.

Ведуча 1:

О. Гончар писав: «Ріднити людей з книгою, відкривати їм красу і силу слова – що може бути достойнішим».

Ведуча 2:

Дуже важливе значення у відносинах між бібліотекарем і читачем відіграє культура спілкування, зокрема, етика бібліотекаря. У світі існують Кодекс етики Американської бібліотечної асоціації, Кодекс професійної поведінки Бібліотечної асоціації Великої Британії, а також Кодекс етики бібліотекаря України. Останній було затверджено конференцією Української бібліотечної асоціації 30 травня 1996 року. В Кодексі етики бібліотекаря зазначено морально-етичні норми спілкування бібліотекаря з читачем, від яких залежить імідж бібліотечного працівника та імідж бібліотеки.

Ведуча 1:

Бібліотекарі завжди раді хорошим читачам, запрошують всіх охочих читати до бібліотеки, не забувати дорогу до книжкового дому, не минати його поріг.

Ведуча 2:

Бібліотека – море книг,
Бібліотека – храм науки...
Переступайте наш поріг,
Беріть скарби нетлінні в руки!
Вони – це згусток давнини,
Вони прийшли із давнини,
Як наша виспівана мова.
У них – боління тих людей,
Кому за біль – добро народів.
У грізній сутичці ідей
Вони бажали добрих сходів...
То ж не минайте наш поріг,
Беріть скарби нетлінні в руки:
Нема прекрасніших доріг,
Ніж в цей вселюдський храм науки.

(П. Гоць «Бібліотека – море книг...»)

Джерело доступу: <https://kosivlibrary.if.ua/2011/02/01/177/>

Балагурак І. Й. Бібліотечний вечір до Всеукраїнського дня бібліотек [Електронний ресурс] / І. Й. Балагурак // Косівська центральна районна бібліотека. – Електрон. текст. дані. – Косів, 2020. – Режим доступу: <https://kosivlibrary.if.ua/2011/02/01/177/> вільний. – Заголовок з екрана. – Дата звернення: 17.04.2020. – Мова укр.